

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 4150/05

בפני: כבוד השופט א' גרוניס

המבקשים: 1. זהבה שמיר
2. נתן שמיר

נגד

המשיב: בנק דיסקונט לישראל בע"מ

בקשה למתן סעד זמני

בשם המבקשים: עו"ד א' אלטשולר; עו"ד ש' ולנר
בשם המשיב: עו"ד א' שטמר

החלטה

המבקשים הם בני זוג שדירת מגוריהם משועבדת לטובת המשיב להבטחת פירעון הלוואה של המשיב לבנם של המבקשים. משלא נפרע החוב פתח המשיב בהליכים למימוש המשכנתה על דירתם של המבקשים. בית המשפט המחוזי בתל אביב (כבוד השופט י' זפט) דחה את תובענתם של המבקשים, בה ביקשו להצהיר כי המשכנתה אינה תקפה. המבקשים הגישו ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי. עניינה של הבקשה שבפניי הינו במתן סעד זמני של מניעת פינוי המבקשים מדירתם כל עוד לא הוכרע הערעור. יוער, כי תאריך הפינוי מהדירה נקבע ליום 17.5.05. החלטתי לקבל את הבקשה לסעד זמני בערעור. ההחלטה נובעת מכך שמדובר בדירת המגורים היחידה של המבקשים. על כן, הנזק שעלול להיגרם להם הוא בלתי הפיך היה והדירה תימכר והם יזכו בסופו של יום בערעורם (השוו, רע"א 6994/00 בנק מרכנתיל דיסקונט בע"מ נ' אמר, פ"ד נו(1) 529, 534). זאת ועוד, יש לציין כי במקרה דנא קיימת מחלוקת בין בעלי הדין לגבי גובה החוב וייתכן שהחוב נמוך יותר משווי הדירה. אף מטעם זה נוטה מאזן הנוחות במקרה דנא לטובתם של המבקשים. אשר על כן, הבקשה לסעד זמני מתקבלת וניתן בזה צו מניעה זמני האוסר על המשיב להמשיך בהליכי מימוש המשכנתה על דירתם של המבקשים ברחוב בית לחם 1 בראשון לציון עד להכרעה בערעור. על המבקשים

להפקיד סך של 10,000 ש"ח במזומן או על דרך ערבות בנקאית בתוך 15 יום ממועד המצאת החלטה זו לידיהם. אם לא יעשו כן יפקע צו המניעה הזמני. אין צו להוצאות.

ניתנה היום, ו' באייר תשס"ה (15.5.05).

ש פ ט